

Β'. ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1942
ΤΙΜΗ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ 5 ΓΡΟΣΙΑ
» ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ 15 ΜΙΛΛΙΕΜ
» ΕΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ 20 ΜΙΛΛΙΕΜ
» ΕΝ ΚΥΠΡΩ 3 ΓΡΟΣΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ
ΑΚΗΒΑΡ ΕΛ ΗΑΒΕ
G.W.P. 23

Αγγλία μας Ρωσία Αμερική

ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΑΙ ΤΟΥ ΘΡΥΛΙΚΟΥ ΜΑΣ ΑΒΕΡΩΦ

Π. ΚΟΤΣΙΚΑΣ & Σ^{ΙΑ}

ΔΙ'Υ'ΛΙΣΤΑΙ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΝ ΤΟΥΡΑ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ Χελουάν

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΪΡΟΥ

Τηλέφ. 59581

26, ὁδὸς Σολιμάν Πασᾶ, 26 — Κάϊρον

Τηλέφ. 59581

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΑ
ΑΜΥΛΙΚΟΝ ΕΛΑΙΟΝ
ΑΝΘΡΑΚΙΚΟΝ ΟΞΥ
ΟΞΟΣ

ΠΟΤΑΣΣΙΚΑ ΑΛΑΤΑ
ΧΗΜΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
ΖΑΧΑΡΑΧΥΡΟΝ
ΜΕΛΑΣΣΑ

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : <COZZIKA> Cairo

Ε. Μ. Καΐρου ἀρ. 18385

A E P A

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ :

Διά Αίγυπτον και Σουδάν Γ.Δ. 20 ἐξάμηνος
Διά Παλαιστίνην, Τουρκίαν και άλλα Κράτη » 30 »

Διά Συνδρομάς και Σύνταξιν P.O.B. 1159, Cairo
Διαφημήσεις : P.O.B. 1860, Cairo

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟ

Ἐκ τῆς ἀπορίας εἰς καιρὸν ἔρχονται εἰς τὴν δημοσιότητα εὐχάριστες ἢ δυσάρεστες εἰδήσεις γιὰ τὸ ναυτικὸν μας, πού μᾶς κάμνουν ὄλους νὰ ἀφιερῶσμε τὴ σκέψη μας σ' αὐτοὺς πού δὲν σταματοῦνε οὔτε στιγμὴ τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Πατρίδος μας. Ἀκούραστοι καὶ σιωπηλοὶ, χωρὶς ρεκλάμες, οἱ ναυτικοὶ μας δουλεύουνε, ἀγωνίζονται μέρα καὶ νύκτα, ἀντιμετωπίζουνε κάθε ὥρα καὶ κάθε στιγμὴ χίλιους δυὸ κινδύνους μὲ μιὰ μόνη σκέψη νὰ δοῦνε τὴν Ἑλλάδα μας ἐλεύθερη. Τὶς μέρες αὐτὲς δυὸ γεγονότα ἀπ' τὴν ἡρωϊκὴ δρᾶσι τοῦ πολεμικοῦ μας ναυτικοῦ ἤρθαν νὰ γεμίσουν τὴν καρδιά κάθε Ἑλληνα μὲ συναισθήματα λύπης καὶ περηφάνειας μαζί, γιὰ τὶς θυσίας καὶ τὰ κατορθώματα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τοῦ ναυτικοῦ μας. Ἡ εἶδησις πού γέμισε τὴν καρδιά μας μὲ λύπη ἦταν ἡ ἀπώλεια τοῦ ὑποβρυχίου μας «Τρίτων». Ὁ «Τρίτων» μὲ κυβερνήτη τὸν ὑποπλοίαρχο Κοντογιάννη κατεστράφη ἀγωνιζόμενος στὸ Σαρωνικὸ ἀφῶ προηγουμένως βυθίζοντας δυὸ ἐχθρικά σκάφη, ἀπέδειξε στὸν ἐχθρὸ πῶς πολεμοῦνε οἱ Ἕλληνες ναῦτες.

Τὰ τελευταῖα δύο χρόνια τὸ πολεμικὸν μας ναυτικὸν ὑπέστη ἀρκετὰς βαρεῖες ἀπώλειες, ἀλλ' αὐτὲς φανερώνουν τὸ μέτρο τῆς συμβολῆς τοῦ στὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα. Τὸ ναυτικὸν μας δὲν εἶχε βέβαια μόνο ἀπώλειες ἀλλὰ καὶ ἐπιτυχίες. Ἐπιτυχίες μεγάλες πού γεμίζουν τὴν καρδιά κάθε Ἑλληνα μὲ περηφάνεια. Λίγες μέρες μετὰ τὴν ἀπώλεια τοῦ «Τρίτωνος», ὁ «Παπανικολῆς» τὸ θρυλικὸν μας ὑποβρυχίον μὲ τὴν ἐνδοξὴ δρᾶσι του, ἐκδικήθηκε τὸ χαμὸ τοῦ «Τρίτωνος», ὁ «Παπανικολῆς» μὲ κυβερνήτη τὸν ὑποπλοίαρχο Ρουσέν, ἐβύθισε ἐχθρικὸν σκάφος 6 1)2 χιλιάδων τόννων. Ὁ ἐχθρὸς πληρώσε ἀκριβὰ καὶ θὰ ἐξακολουθῆ νὰ πληρώνη γιὰ τὴν ἀντιμετωπίζει παλληκάρια, πού πολεμοῦνε γιὰ τὸν ἰερώτερον σκοπὸν, τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Πατρίδος καὶ ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

Κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς Ἀλβανικῆς ἐκστρατείας ὁ στόλος μας ἔγραψε νέες σελίδες δόξης μὲ τὴν ἡρωϊκὴ δρᾶσι τοῦ στὴν Ἀδριατικὴν καὶ τὴ Μεσόγειον. Κατὰ τὴν περίοδο τῆς γερμανικῆς ἐισβολῆς ὁ στόλος μας ὑπέστη βαρεῖες ἀπώλειες. : 4 ἀντιτορπιλικὰ, 9 τορπιλικὰ καὶ πολλὰ βοηθητικὰ σκάφη μας χαθῆκαν. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες ὁμοῦ τοῦ πολεμικοῦ μας ναυτικοῦ δὲν προσηύχθησαν, δὲν χάσανε τὴν πίστιν τοὺς στὸν ἀγῶνα. Βαρεῖα πληγωμένοι ὁ στόλος μας ἄφηνε τὰ ἑλληνικὰ ἀκρογυάλια καὶ ἔφθανε στὴ Μέση Ἀνατολὴ γιὰ ν' ἀρχίσῃ τὸν ὑπέροχον ἀγῶνα γιὰ τὴ μεγάλη μέρα τῆς Ἐπιστροφῆς. Λίγες μέρες μετὰ τὴν ἀφίξι τὸν στόλον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, τὸ πρῶτον μας ὑποβρυχίον ἀνοιγότανε στὴ θάλασσα γιὰ δρᾶσι. Λίγο πῶς ὕστερα, τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο, ἔβγαιναν τὰ καράβια μας ἀπ' τὰ λιμάνια καὶ δέχονταν ἀπὸ τὰ πληρώματα τῶν συμμαχικῶν πλοίων πού συναντοῦσαν στὸ δρόμον τοὺς, τὴν πῶς θερμὴ καὶ ἐνθαρρυντικὴ ὑποδοχὴ. Ὁ «Ἀβέρωφ» βρέθηκε στὸν Ἰνδικὸν πλέοντα πρὸς τὴς Ὀλλανδικῆς Ἰνδίας, ὅταν ἡ Ἰαπωνία μῆκε στὸν πόλεμον. Ὁ «Ἀετός» βύθισε Ἰαπωνικὸν ὑποβρυχίον ἔξω ἀπὸ τὴν Κεϋλάνη. Τὰ ὑποβρυχία μας ἂν καὶ παλῆα κατὰ τρόπο πού ἡ κατάδυσιν τοὺς νὰ εἶναι ἐπικίνδυνον, συνέχισαν τὴ δρᾶσι τοὺς.

Τὰ δύο τελευταῖα γεγονότα πού ἤρθαν στὴ δημοσιότητα, ὁ χαμὸς τοῦ «Τρίτωνος» καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ «Παπανικολῆ», φανερώνουν ἀγῶνες, θυσίας καὶ διαρκῆ δρᾶσι. Ἡ δρᾶσις αὐτὴ δὲν ἔρχεται συχνὰ στὴ δημοσιότητα, ἀλλὰ μιὰ μέρα θὰ γνωσθῆ.

Ἀπὸ τὴν ἀφίξι τοῦ στόλου τῆς Μέσης Ἀνατολῆς μέχρι σήμερον, ὁ στόλος μας ἐπούλωσε τὶς πληγὰς του. Πῶς δυνατὸς, πῶς μεγάλος, μὲ καινούργια πολεμικὰ πού μᾶς ἔδωσαν οἱ Βρεταννοὶ σύμμαχοί μας — «Πίνδο», «Ματρόζο», «Ἀδρία», «Κανάρη», «Σαχτούρη», «Τομπάζο», «Θεμιστοκλῆ», «Μιαούλη» — καὶ ἄλλες μονάδες μὲ ὀνόματα τῆς μακρᾶς ναυτικῆς μας αἵγλης, ὁ στόλος μας ἀγωνίζεται γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ πλέον ὡς Ἐλευθερωτὴς στό ἑλληνικὰ ἀκρογυάλια.

Κοντὰ στό πολεμικὸν μας ναυτικὸν, οἱ ἄνδρες τοῦ ἐμπορικοῦ μας ναυτικοῦ ἀγωνίζονται συμβάλλοντες καὶ αὐτοὶ στὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος. Ἐνα ἑκάτομμυριο τόννοι ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ καράβια διασχίζουνε μέρα νύκτα τοὺς πέντε ὠκεανούς μεταφέροντα τὸ ὀλικὸν πού θὰ μᾶς δώσῃ τὴν Νίκη. Δουλεῖα σκληρὴ, μὲ χίλιους δυὸ κινδύνους. Ἀλλὰ οἱ ἄνδρες τοῦ ἐμπορικοῦ μας ναυτικοῦ ἀπτόητοι καὶ ἀκούραστοι συνεχίζουνε τὸ δύσκολον τοὺς ἔργον μὲ μιὰ μόνον ἐπιθυμίαν, νὰ ἀξιωθοῦνε νὰ δοῦνε τὴν Πατρίδα Ἐλεύθερον καὶ νὰ εἶναι ἀπὸ τοὺς πρῶτους πού θὰ πλεύσουν σ' ἑλληνικὸν λιμάνιν.

Μεγάλον εἶναι τὸ χρέος κάθε Ἑλληνοῦ πρὸς τοὺς ναυτικούς μας. Ἡ Μητέρα Ἑλλάδα μὲ στοργὴν καὶ περηφάνειαν παρακολουθεῖ τὰ παιδιὰ τῆς πού ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς.

ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις περὶ τῆς δράσεως τῶν βρεταννικῶν ὑποβρυχιῶν στὴ Μεσόγειον, ἀποδεικνύουν πόσον ἐπιφαλῆς εἶνε ἡ θέσις τοῦ ἐχθροῦ ὄχι μόνον στὴν ἀνοικτὴ θάλασσα ἀλλ' ἀκόμη καὶ κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν του. Τὰ βρεταννικὰ ὑποβρυχία δὲν ἀρκοῦνται πλέον νὰ ἐπιτίθενται μόνον ἐναντὶ τῶν ἐχθρικῶν νηοπομπῶν πού πλέουν μετὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἀφρικῆν, ἀλλ' ἀναδύονται ἀκόμη σὲ ἀπόστασιν βολῆς ἀπὸ τὰ παράκτια πυροβολεῖα τοῦ ἐχθροῦ καὶ καταστρέφουν ἐγκαταστάσεις ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐχθρικά σκάφη μέσα εἰς λιμένας. Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐσημειώθησαν τέσσαρες ἐπιθέσεις τοῦ εἶδους αὐτοῦ. Ἐνα βρεταννικὸν ὑποβρυχίον ἐπετίθη μὲ τορπίλλας ἐναντὶ ἑχθρικῆς νηοπομπῆς ἀπὸ δύο σκάφη ἀνεφοδιασμοῦ καὶ τρία ἀντιτορπιλικὰ σὲ ἀπόστασιν 45 χιλιομέτρων ἀπὸ τὴ Νεάπολιν. Ἄλλο ὑποβρυχίον κατέστρεψε μὲ τὰ πυροβόλα του ἐγκαταστάσεις σὲ ἕνα σημεῖον ἐπὶ τῶν Ἰταλικῶν ἀκτῶν. Αἱ ἄλλα δύο ἐπιθέσεις ἐνηργήθησαν ἐναντὶ ἑχθρικῶν σκαφῶν πού ἦσαν ἠγκυροβολημένα εἰς τοὺς λιμένας Μπουράτ καὶ Ρὰς Ἄλυ εἰς τὴν Τριπολίτιδα. Καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τὰ βρεταννικὰ ὑποβρυχία ἐχρησιμοποίησαν ὄχι μόνον τορπίλλας ἀλλὰ καὶ τὰ πυροβόλα τῶν, καὶ ἐπροξένησαν ζημίας εἰς σκάφη καὶ εἰς λιμενικὰς ἐγκαταστάσεις.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸ πρῶτον βῆμα διὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Ἰταλίας ἀπὸ θαλάσσης, καὶ μάλιστα σὲ μιὰ θάλασσαν πού οἱ Ἴταλοί, εἰδικὸν πάντοτε στὴν χρησιμοποίησιν κενῶν φράσεων, τὴν ἀποκαλοῦσαν «Μάρε Νόστρουμ». Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἀπὸ θαλάσσης πού συμπληροῦται βαθμηδὸν ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς Ἰταλίας. Σὲ λίγο ἡ Ἰταλία θὰ βρεθῆ ἀποκλεισμένη καὶ ἀπὸ ξηρᾶς, δεδομένου ὅτι μὲ τὴν προέλασιν τῆς 8ης Στρατιᾶς μέσα στὴν Τριπολίτιδα, καὶ τὰ τελευταῖα προγεφυρώματα τοῦ ἄξονος στὴ Βόρειον Ἀφρικὴ ἀπειλοῦνται νὰ συνθλιβῶν μετὰ τῆς 1ης καὶ τῆς 8ης βρεταννικῆς στρατιᾶς.

Ὅταν τοῦτο πραγματοποιηθῆ, τότε αἱ

νικηφόροι συμμαχικὰ στρατιὰ τῆς Βορείου Ἀφρικῆς, μὲ τὴν προστασίαν τοῦ ἀγγλοαμερικανικοῦ στόλου, θὰ στραφῶν κατὰ τῆς Ἰταλίας τῆς Ἰταλίας, ἐνῶ ἐν τῷ μεταξύ ἡ συμμαχικὴ ἀεροπορία θὰ ριψὴ ὄλον τὸ βάρος τῆς ἐναντίον τῶν Ἰταλικῶν βιομηχανικῶν πόλεων τοῦ βορρᾶ καὶ τοῦ νότου. Μὲ τὴν νέα τροπὴ πού ἔχει πάρῃ τώρα ὁ πόλεμος, ἐνδέχεται τὸ ἔδαφος τῆς Ἰταλίας νὰ καταστῆ τὸ πεδῖον μιᾶς ἐκ τῶν ἀποφασιστικῶν μαχῶν τοῦ πολέμου, ἂν ὄχι τῆς μάχης πού θὰ κρίνῃ τὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου.

Ποῖα εἰρωνία τῆς τύχης! Ἡ Ἰταλία, πού μῆκε στὸν πόλεμον αὐτὸν μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἀποκτοῦσε πλοῦσιαν λάφυρα μὲ τὴν θυσίαν ἑνὸς στρατιωτικοῦ περιπάτου, βλέπει τώρα νὰ πλησιάζῃ ἡ στιγμὴ πού οἱ στρατοὶ τῶν ἀντιπάλων θὰ συγκρουσθοῦν πάνω στὸ ἴδιον τὸ ἔδαφος τῆς καὶ αἱ ἀεροπορικὰς δυνάμεις τῶν συμμαχῶν θὰ ἀμφισβητήσουν τὴν ὑπεροχὴν πάνω στοὺς οὐρανοὺς τῆς, ἐνῶ αἱ ἀκταὶ τῆς θὰ ὑποστοῦν τὴν ἐπίθεσιν τῶν συνδυασμένων δυνάμεων τοῦ Ἀγγλοαμερικανικοῦ στόλου.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1942

Οἱ Μάγοι πού δραματίσθησαν τὸ μεγάλο γεγονός ἐδῶ καὶ χίλια ἐνιακόσια σαραντα δύο χρόνια καὶ ξεκίνησαν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ἀνατολῆς, φορτωμένοι μὲ τὰ πλοῦσιαν δῶρα τοὺς, γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὸ Θεῖον Βρέφος, μᾶς ἔρχονται καὶ πάλιν μὲ τὰ δῶρα τῆς Καλωσύνης τῶν πού θὰ χαρίσουν μιὰ νέα Ἀποκάλυψιν στὴν πολυπάθητὴν μας ἀνθρωπότητα.

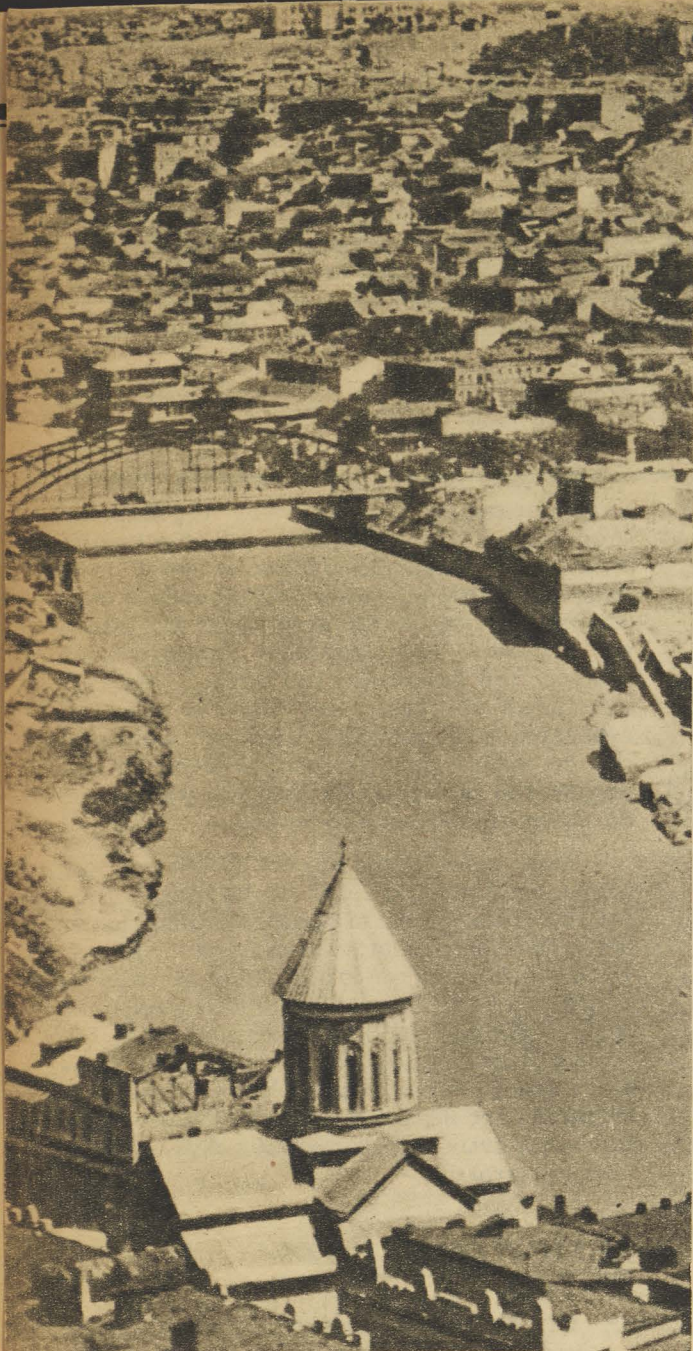
Ξεκίνησαν κι' ἔρχονται ἀπὸ τὶς μακρυνὲς θάλασσας πάνω στὰ καράβια τῆς Νίκης ξεκίνησαν κι' ἔρχονται ἀπ' τοὺς αἰθέρες πάνω στὰ φτερά τῶν Ἀητῶν τοῦ Θριάμβου. Τὸν ἐρχομὸν τοὺς τὸν διαισθάνονται οἱ ἐλεύθερες καρδιὲς τῶν λαῶν τριάντα ἐθνῶν τὸν προμαντεύουν οἱ φωτεινὲς διάνοιες τῶν ἀρχηγῶν τοὺς. Μᾶς ἔρχονται ἀπάνω σ' ἄρματα πού τὰ σέρνει ἡ ἀδιάσειστη Πίστις πρὸς τὰ Ἰδανικά τῆς Ἀλήθειας καὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ πού τὸν δρόμον τοὺς φωτίζουν οἱ φάροι τῆς Ἐλευθερίας.

Τὰ δῶρα πού μᾶς φέρνουν οἱ Μάγοι ἐφέτος εἶναι τὰ μαστίγια μὲ τὰ ὁποῖα θὰ μαστιγωθοῦν οἱ ἄπιστοι καὶ θὰ διωχθοῦν οἱ τύρανοι, ὅπως ἐμαστιγώθησαν καὶ ἐδιώχθησαν οἱ βέβηλοι ἀπὸ τὸ Νὰδ τοῦ Κυρίου. Εἶναι οἱ πύρινες ρομφαεῖς πού θὰ πατάξουν τὴν δύναμιν τοῦ κακοῦ, εἶναι οἱ κεραυνοὶ πού θὰ καταλύσουν τὸ σκοτάδι, εἶνε τὰ Ἰγια τὰ χαλύβδινα δπλα πού θὰ συντρίψουν τὸ κράτος τῆς Βίας.

Οἱ Μάγοι ξεκίνησαν κι' ἔρχονται ἐφέτος μὲ τὰ δῶρα τοὺς ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου. Ἐρχονται ἀπὸ τὴν εὐλογημένην γῆν τῆς μακρυνῆς Καλιφοργίας, ἀπὸ τ' ἀνεμοδαρμένα ἀκρογυάλια τῆς Βρεταννίας κι' ἀπὸ τὶς ἀπέραντες στέπες τῆς θρυλικῆς Ρωσίας. Ἐρχονται νὰ συντρίψουν τὰ εἰδῶλα τῶν Νυμπελοῦγκεν, νὰ σαρώσουν τὰ κίβδηλα μεγαλεῖα τῶν Φαμφαρόνων.

Ἡ Θεῖα Ἐνσάρκωσις καθήργησε τὴν τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν εἰδωλολατρείαν ἐδῶ καὶ δύο χιλιάδες χρόνια. Τὸ ἀθάνατον κι' αἰώνιον πνεῦμα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ φωτίζει τὸ νοῦν καὶ τὸ γλυκὺ συναίσθημα τῆς τονώνει τὶς καρδιὲς ἐκείνων πού πολεμοῦν τὴν νέαν εἰδωλολατρείαν.

Οἱ Μάγοι πού ἔχουν γιὰ ὄδηγόν τοὺς τὸν δρόμον τοὺς τ' ἀστέριαν, ξεκίνησαν κι' ἔρχονται ἐφέτος ὄδηγημένοι ἀπ' τὸν Ἀδγερινὸν τῆς ΝΙΚΗΣ.

ΤΥΦΛΙΣ. Ἡ γενέτειρα τοῦ Στάλιν, βρίσκεται στὶς κατωφέρειες μιᾶς πετρώδους κοιλάδος ποῦ διαρρέεται ἀπὸ τὸν ποταμὸ Κούρα.

Ἡ περιοχή τοῦ Μοζδὸκ. Ἐδῶ ἐσταμάτησε ἡ ὁρμή τοῦ Χίτλερ μπροστὰ στὴν ἀγρία ἀντίσταση τῶν Ρώσων. Οἱ στρατιῶτες ταμπουρωμένοι μέσα στὰ χαρακώματα μόλις φαίνονται.

Ρωσικὲς προφυλακὲς σταθμευμένες πάνω σὲ μιὰ βουνοκορφή.

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΣΠΙΑΣ

Μεταξὺ Βατούμ καὶ Μαύρης Θαλάσσης καὶ μεταξὺ Βακού καὶ Κασπίας εὐρίσκονται τὰ δύο μεγαλιέτερα Πετρελαιορυχεῖα τοῦ Καυκάσου. Ἡ περιοχή μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία περνοῦν οἱ δύο σπουδαιότεροι πετρελαιοσωληνες καθὼς καὶ ἡ ἱσιδηροδρομικὴ γραμμὴ, εἶναι πέρα πέρα ὄρεινὴ μὲ ἔνδεκα βουνοκορφές ὑψηλότερες ἀπ' τὸ Λευκὸν Ὄρος, μὲ ἀπότομες ἄλλοῦ πετρώδεις κι' ἄλλοῦ δασώδεις πλαγιές σκεπασμένες μὲ παχὺ στρῶμα πάγου.

Ἀπὸ τὴν Τυφλίδα ποῦ βρίσκεται περίπου στὰ μέσα τῆς διαδρομῆς Βατούμ καὶ Βακού καὶ μέσα ἀπ' τὶς ἀπότομες χαραδρες Ὁρτζονίκιτζε περνᾷ ὁ στρατιωτικὸς δρόμος. Στὸ Ὁρτζονίκιτζε οἱ Ρῶσοι ἔδεκάτισαν τὸν ἐχθρό.

Πάνω στὸ Βόρειο Καύκασο οἱ κλεφτοπολεμιστὰὶ στήνουν παγίδες γιὰ τὸν ἐχθρό.

Ένα αεροπλάνο μεταφέρει πολεμοφόδια για τους διάφορους απομονωμένους καταυλισμούς

ΤΑ ΒΟΥΝΑ ΥΨΩΝΟΝΤΑΙ ΩΣ ΦΥΣΙΚΑ ΤΕΙΧΗ

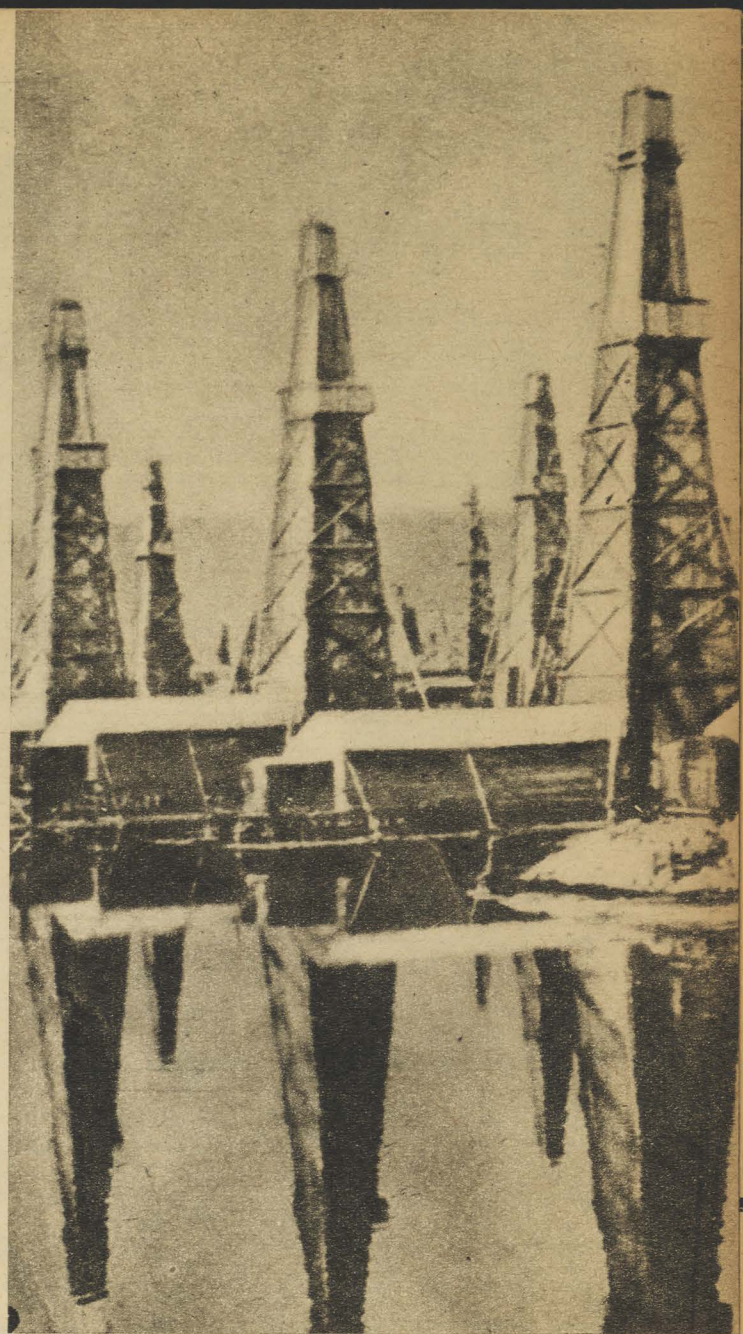
Ο πληθυσμός του Καυκάσου αποτελεί μωσαϊκόν φυλών. Διηρημένες άλλοτε άναμεταξύ των αποτελούν τώρα συμπαγή μάζαν και προοδευτικόν παράγοντα πρώτης γραμμής δια τήν Σοβιετική Ένωση, τείχος δέ αδιαπέραστο μπροστά στις όρδές του Χίτλερ. Είναι άφοσιωμένοι στο καθεστώς και υπερασπίζονται με φανατισμό τήν πατρική γή.

Ενισχύσεις διευθυνόμενες προς τις βόρειες κορυφές του Καυκάσου. Ο δρόμος είναι ανώμαλος και στενός κατά μήκος τής κοίτης του ποταμού. Τα μέρη αυτά είναι σχεδόν πάντοτε καλυμμένα άπ' τήν όμίχλη και ή θερμοκρασία πολλούς βαθμούς κάτω άπ' τὸ μηδέν.

Οί Ρώσοι ως τέλειοι γνώστες του εδάφους, βρίσκουν πάντοτε τὰ καταλληλότερα πόστα για νά κτυπήσουν τὸν ἐχθρό.

ΒΑΚΟΥ. Τέρμα του σπουδαιότερου πετρελαιοσωλήνος πάνω στην Κασπία.

Μιά περίπολος μέσα στις χιονισμένες και πετρώδεις πλαγιές. Μέσα στις γούνες τους και τὸν χειμερινό τους ἱματισμό οί Ρώσοι βρίσκονται μέσα στο στοιχείο τους και στο ὕψος τής ἀποστολῆς των.

ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΥΚΑΣΟ

Ο Κοζάκος αξιωματικός διαβάζει ένα ενδιαφέρον βιβλίο στους άνδρες του.

Μοναδικοί στο κόσμο για την ιππευτική τους δεινότητα οι Κοζάκοι είναι απ' τους πολεμιστές που διεκρίθησαν ιδιαιτέρως στο ρωσικό μέτωπο. Οι κλιματολογικοί θροι και η σύνθεσις του εδάφους δέν επέτρεψαν στις μηχανοκίνητες μεραρχίες του Χίτλερ ν' αποδώσουν όσα προέβλεπε πάνω στον Καύκασο. Οι Κοζάκοι ίππεις με την ασύγκριτη σκοπευτική τους Ικανότητα έσταμάτησαν παντού την μηχανοκίνητη όρμη των Ναζιτών

Αυτοί οι δύο ηλικιωμένοι ίππεις είναι αντιπροσωπευτικοί τύποι των έθελοντικών σωμάτων που έσχηματίσθησαν για την υπεράσπιση της πατρικής γής.

Οι πληθυσμοί του Καυκάσου μ' όλη την κοινωνική τους εξέλιξι υπό τό Σοβιετικόν καθεστώς, παραμένουν σταθεροί στις παραδόσεις τους και υπεραγαπούν την πατρική γή. Πόδι κατακτητού ποτέ δέν μπόρεσε νά ριζώσει πάνω στα βουνά του Καυκάσου.

Διατηρούν πάντοτε την γραφική τους ένδυμασία με τις ψηλές μπότες, τόν μακρύ χιτώνα, τόν πατροπαράδοτο σπαθί κρεμασμένον απ' τή ζώνη, τις φυσιγγιοθήκες στό στήθος και τό άστραχινό καλπάκι. Άριστερά ένας έθνικός χορός στό Ντάγκα-σταν πάνω στις όχθες της Κασπίας. Τά συνοδεύοντα τόν χορόν με παλαμάκια κορίτσια είναι ντυμένα επίσης με την έθνική ένδυμασία.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑ-ΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

Ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ Ἐπιτροπὴ Περιθάλψεως ἐργάζεται πυρετωδῶς μὲ τὴν προσέγγισι τῶν Χριστουγέννων γιὰ νὰ ἀνακουφίσει τὸν δυστυχισμένον ἑλληνικὸν λαόν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει ὀργανώσει τὸ ἔργο μὲ τέτοιο τρόπο πὸν ὁ καθένας βρῖσκει νὰ κάμει κάτι, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος καὶ ἰκανότητός του. Οἱ δημοσιευόμενες φωτογραφίες ἀναφέρονται στὴ συμβολὴ τοῦ γυναικείου κόσμου καὶ τῶν παιδιῶν στὸ ἔργον τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς Περιθάλψεως.

Ἐνα ἀπ' τὰ κουτιά τοῦ ἐράνου τῶν «φίλων τῆς Ἑλλάδος». Χιλιάδες τέτοια δέχονται τὸν ὄβολόν τοῦ Ἀμερικανικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά διαθέτουν τὶς ὥρες τῆς σχολῆς των διὰ τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεως. Δύο μαθητῆκια ὁ Νίκος Ρηγόπουλος καὶ ὁ Παῦλος Σταυρουλάκης ταξιθετοῦν τὸ ταχυδρομεῖο.

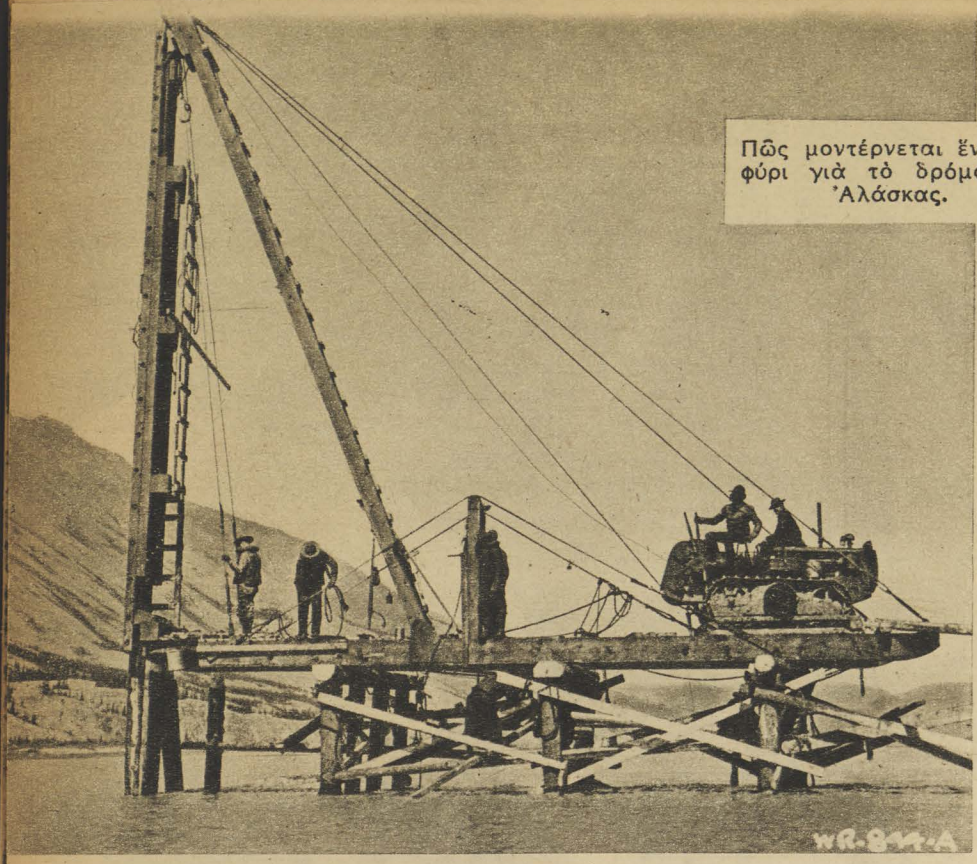
Ἀμερικανίδες καὶ Ἑλληνίδες κατασκευάζουν τὶς κούκλες ποῦ θὰ πωληθοῦν στὸ κατάστημα τῶν «φίλων τῆς Ἑλλάδος».

Τὸ πακετάρισμα ἑνὸς δέματος ποῦ προορίζεται γιὰ τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου.

Μία Ἑλληνὶς Κυρία ἐτοιμάζει τὶς Χριστουγεννιάτικες κάρτες.

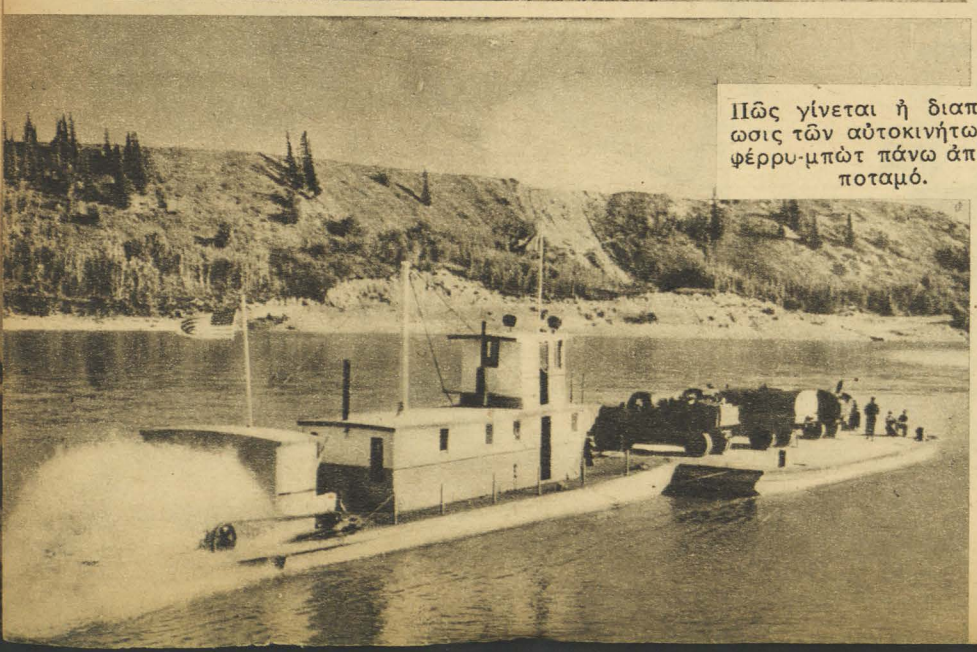
Πώς μοντέρνεται ένα γεφύρι για τὸ δρόμο τῆς Ἀλάσκας.

Διάμεσος σταθμὸς καὶ ἀποθήκη ἀνεφοδιασμοῦ τῶν αὐτοκινητικῶν ἀποστολῶν.

Μιὰ μηχανὴ σπρώχνει τὸ χῶμα γιὰ τὴν ἰσοπέδωση μιᾶς χαράδρας.

Πῶς γίνεται ἡ διαπεραίωση τῶν αὐτοκινήτων ἐπὶ φέρρου-μπῶτ πάνω ἀπὸ ἕνα ποταμό.

Ὁ δρόμος τῆς Ἀλάσκας.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΑΣΚΑΣ

ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΕΡΓΟ

Βορειοδυτικά του Καναδά βρίσκεται η απέραντη 'Αλάσκα με τ' απάρθρα δάση της, τὰ σκοτεινά τέλματα, τούς αιώνιους παγετώνες και τὸ χρυσάφι της. Ἡ 'Αλάσκα ἀπὸ τὸ 1867 ἀποτελεῖ ἐπαρχία τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Προηγουμένως ἀνήκε στους Ρώσους και ἠγοράσθη ἀπὸ τούς 'Αμερικανούς ἀντὶ 7.200.000 δολλαρίων. Μέγα μέρος τῶν κατοίκων της ἀνήκει στήν 'Ελληνική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ἐδῶ και ἕξη μῆνες δὲν ὑπῆρχε παρὰ τὸ σχέδιο τῆς ἐναερίας γραμμῆς ποῦ πάνω ἀπ' τὸν Βερίγγειο Πορθμὸ θὰ ἤνωνα τὴν Ἀμερική με τὴν Ἀσία. Ὅλα αὐτὰ ἢ περιόχθη με τὰ ἀπέραντα βουνὰ και τὰ δάση, τὰ τέλματα και τὸ φαντασμαγορικὸ ντεκαρ της ἦταν ἀπρόσιτη και ἀπάτητη ἀπ' τὸ ἀνθρώπινο πόδι. Τὸν καιρὸ τῆς μεγάλης χρυσοθηρίας, πρὸ 40 ἐτῶν, ὀλίγες ἑκατοντάδες ἀπὸ τυχοδιώκτες χρυσοθήρες ἐδοκίμασαν νὰ φθάσουν ἀπὸ Ἐδμοντον στὸ Γιούκον. Γιὰ ὅσους ἐπέζησαν ἀπ' τὴν τρομερὴ περιπέτεια ἐχρειάσθησαν δυὸ χρόνια και μόνο δέκα στους ἑκατὸν ἔφθασαν στὸν προορισμὸ τους.

Μποροῦσε κανεὶς νὰ φθάσει με σιδηρόδρομο ἕως τὸ Ντῶζον Κρήκ. Ἀπ' ἐκεῖ ἕως τὸ Φόρτ-Σαίντ Τζῶν ὑπῆρχαν ἴχνη δρόμου. Ποιὸ μέσα κ' ἕως τὸ Φόρτ-Νέλσον, ἕνα χωριὸ μ' ἑκατὸν μόλις κατοίκους ὑπῆρχε ἕνα χειμερινὸ μονοπάτι ἀπάνω ἀπ' τὰ χιόνια ποῦ τὸ περνοῦσαν ἔλκυθρα με σκύλλους, τὸ ὁποῖον ὅμως γινόταν ἀδιάβατο μόλις ἀρχίζε τὸ χιονόνερο.

Ἦπῆρχε και ἕνας ἄλλος ἐξ' ἴσου δύσκολος δρόμος ἀπ' τὴ θάλασσα δηλαδὴ ἀπ' τὴν Βρετανική Κολομβία ἕως τὸν ὄρμον τοῦ Οὐάϊτ-Χάουζ στὸν ὁποῖο φθάναν ψαρόβαρκες και ἀπ' ἐκεῖ εἶχαν ἰδρυθεῖ τελευταίως στενὴ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν χρυσορυχείων τοῦ Γιούκον.

Πρὶν ἕνδεκα χρόνια ὁ παλαίμαχος ἀμερικανὸς μηχανικὸς Ντόναλντ Μακντόναλντ καταπιάστηκε πρῶτος με τὸ μεγάλο σχέδιο ἀνοίγματος, διὰ τῶν παρθένων δασῶν, δρόμου συνδέοντος τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας με τὰ στρατηγικὰ σημεῖα τῆς Ἀλάσκας.

Τὸ 1938 ὁ Πρόεδρος Ρούζβελτ διώρισε τὴν Ἐπιτροπὴ τῆς Μεγάλης Ὑπεραλασκήκης ὁδοῦ τῆς ὁποίας μέλος ἦταν και ὁ Μακντόναλντ. Πρὸ δύο ἐτῶν ἡ Ἐπιτροπὴ συνίστα τὴν ἄμεση ἐναρξὴ τοῦ ἔργου.

Οἱ πραγματογνώμονες προέβλεπαν γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἔργου τὴν διάρκειαν ἐνὸς ἔτους. Ἐν τούτοις δὲν ἐχρειάσθησαν πρὸς ἕξη μῆνες. Οἱ Γερμανοὶ μανθάνοντες τὸ σχέδιο ἐκοροῦδεναν τούς Ἀμερικανούς, ἰσχυριζόμενοι ὅτι θ' ἀπαιτοῦσε τοῦλάχιστο δέκα χρόνια. Ἐδῶ και ἕνα μῆνα ἐγκαινιάστηκε ὁ δρόμος μ' ἕνα караβάνι 100 περίπου μεταγωγικῶν ποῦ ἔφθασαν ἀνέπαφα στὸ προορισμὸ τους κατόπιν διαδρομῆς 1600 μιλίων ποῦ εἶναι μιὰ ἀπόσταση σὰν ἀπ' τὸ Λονδίνο στὴ Σεβαστούπολη. Νεαροὶ ἀμερικανοὶ στρατιῶτες, πρῶην ὑπάλληλοι, αὐτοκινητιστὲς και πωληταὶ ντυμένοι στὸ χακὶ ἔφθασαν ἐπὶ τόπου ἀπ' τὰ διάφορα μέρη τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν με τὶς μηχανές τους και ὅλα τὰ σύνεργα τῆς ὁδοποιίας και ἐρίχτηκαν στὸ ἔργο με τὰ μούτρα.

Με τὶς ξυλοκοπτικές και διατρητικές μηχανές τῶν ἄνοιξαν διόδον μέσ' ἀπ' τὰ πανύψηλα δάση και ἐτρύπησαν τούς γήινους ὄγκους. Ἀδιαφοροῦντες γιὰ τὶς ἀτμοσφαιρικές ἐναντιότητες, ἀψηφοῦντες τὰ κουνούπια και τὴν μαύρη μυῖγα, παρέσυραν με τὴν ὀρμὴ τῶν κάθε ἐμπόδιο. Οἱ ἀπάτητες ἐρημιές ἀντήχησαν ἀπ' τὶς ἰαχές τῶν και τὴν κλαγγὴ τῶν μηχανῶν τῶν. Μετεχειρίσθησαν διατρητικές βάρους ἑφτά και ὀκτῶ τόννων, πελώρια αὐτόματα φτυάρια, ὁδοστρωτήρες και βίντσια, μηχανές ντίτζελ και πετρελαιοκίνητες και κάθε λογῆς ἐργαλεῖο τῆς ὁδοποιίας. Τίναξαν με δυναμίτιδα στὸν ἀέρα τούς πετρώδεις ὄγκους και ἔστησαν γεφύρια πᾶν' ἀπ' τούς ποταμούς.

Ὁ ἀποτελειωμένος ἤδη δρόμος τῆς Ἀλάσκας εἶναι ὑψίστης στρατηγικῆς σημασίας. Τὸ τέρμα του βρίσκεται ἀπέναντι ἀπ' τὴ Σιβηρία. Ἀπ' αὐτὸν θὰ ἐφοδιασθῇ ἡ Ρωσία και οἱ βάσεις ἀπ' τὶς ὁποῖες θὰ κτυπηθεῖ ἡ Ἰαπωνία.

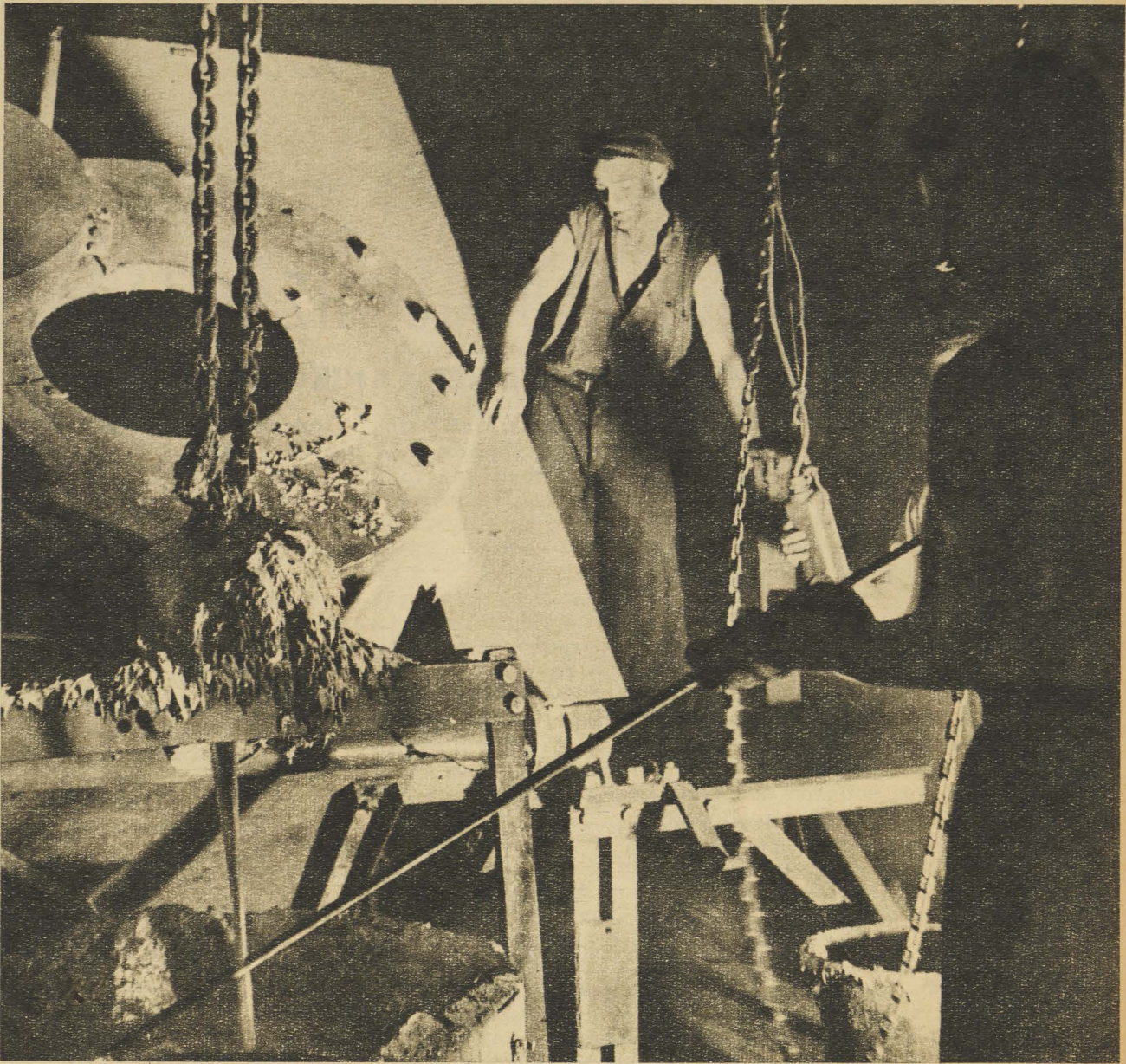
Ὁ δρόμος ἀπὸ μιὰ κατωφέρεια ἀνεβαίνει πρὸς τὸ λόφο.

Μιά άγγλιδα εργάτις δίδει τὸ τελευταίον χέρι σ' ἓνα ἔλικα.

Οἱ ἐργάται ἐπιδίδονται στὸ ἔργο μετὰ τὴν μεγαλύτερη στοργήν.

Βρετανικὸν ἐργοστάσιον ἀεροπλάνων.

Η ΦΥΓΗ

ὑπό ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΩΤΙΑΔΗ

Ὁ Ντούτσε προτρέπει τοὺς Ἴταλους νὰ εγκαταλείψουν τὰς πόλεις καὶ τὰ πλήθη ἐντρομα φεύγουν πρὸς τοὺς ἀγρούς. Ἡ ἐπιστροφή αὐτὴ πρὸς τὴ φύσιν δὲν ὀφείλεται βέβαια σὲ ὁποιαδήποτε διάθεση τῶν φασιστῶν ν' ἀναβιώσουν τὴν ποιμενικὴν ζωὴν. Τὴν πανικόβλητην αὐτὴ ἀπόφαση τοῦ Ντούτσε ὑπηγόρευσε ἡ Βρετανικὴ Ἀεροπορία. Οἱ ἐκρήξεις τῶν τεραστίων βομβῶν τῶν 2 καὶ τῶν 4 τόννων ἐπὶ τοῦ Τουρίνου, τοῦ Μιλάνου καὶ τῆς Γένοβας ὑπῆρξαν τὸ σύνθημα τῆς γενικῆς ἐξόδου τῶν κατοίκων ὅλων τῶν Ἰταλικῶν πόλεων.

Ἡ εἰκόνα αὐτὴ τῆς φυγῆς πόσο διαφορετικὴ εἶνε ἀπὸ τὰς συγκεντρώσεις τῶν ἠλιθίων ἐγκαθέτων τοῦ φασιστικοῦ καθεστώτος μπροστὰ στὸ Παλάτσο Βενέτσια τὰ χρόνια ἐκεῖνα. Τότε, ὅταν ὁ Ντούτσε ἀπειλοῦσε τὸ σύμπαν, ἐξεποῦσαν σὲ ὑστερικές ἐπευφημίες. Καὶ αὐτὸς ὁ ἀνόητος διαρκῶς ἐπαναλάμβανε πῶς ὁποιοδήποτε ἔθνος τολμοῦσε νὰ ἀτίσασθῃ στὴ θέλησίν του, θὰ ἐγνώριζε τὴν φρίκη τῆς ἀεροπορίας του ποῦ θὰ ἐσκίαζε τὸν ἥλιο. Ἡ μαύρη ἀντίδραση ποῦ πρῶτος ὁ Ἰταλικὸς φασισμὸς ἐκπροσώπησε στὴν Εὐρώπῃ, ἐξατέλυσε τελικὰ τὸ μεγάλο δράμα ποῦ ζοῦμε τώρα. Καὶ ἡ Ἰταλικὴ ἀεροπορία ὄχι μόνον δὲν ἐσκίασε τὸν ἥλιο, ἀλλ' ἐχει ἐξαφανισθεῖ ἀπ' ὅλους σχεδὸν τοὺς οὐρανοὺς. Τώρα εἶναι ἡ Ἰταλικὴ γῆ ποῦ γνωρίζει τὴν πικρὴν πείρα τῶν τρομακτικῶν ἀεροπορικῶν ἐπιθέσεων ὅπως τις εἶχε ἀκριβῶς προφητεύσει γιὰ τοὺς ἄλλους ὁ μεγαλομανὴς Μουσσολίνι.

Ἡ Ἰταλία ἡττημένη παντοῦ, βλέπει τώρα ὄχι μόνον νὰ καταστρέφονται οἱ πόλεις τῆς ἢ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη ἀλλὰ καὶ νὰ καταλαμβάνεται ἀπὸ διαρκῶς περισσότερα γερμανικὰ στρατεύματα καὶ ὁ λαὸς τῆς νὰ τρομοκρατεῖται ἀπὸ διαρκῶς περισσότερους πράκτορες τῆς Γκεσταπό. Αὐτοῦ κατάντησαν τὴν Ἰταλία εἴκοσι χρόνια φασισμού. Τώρα δίχως ὑπόληψη στὸν κόσμον καρτεράει τὸ μοιραῖο πλήγμα τῆς χάριτος.

Ἔθνη δὲν γίνονται μεγάλα οὔτε μετὰ τοὺς θεατρικοὺς, οὔτε μετὰ τὴν τρομοκρατία. Δὲν εἶναι οἱ σκλάβοι λαοὶ ποῦ τελικὰ μεγαλογοῦν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποῦ ξέροντας νὰ διεκδικήσουν τὰ δικαιώματά τους, ξέρουν ποιὸς εἶνε καὶ οἱ ὑποχρεώσεις τους. Ἐάν ὁ στρατὸς μας κατετρόπωσε στὴν Ἀλβανία τὸν ὄρδον τοῦ φασισμού, ἦταν γιὰ τὴν ἕξερσιν γιὰ ποῦ σκοπὸν πολεμοῦσε. Τὸν ἐνέπνευσε τὸ ἰδανικὸν τῆς ἐλευθερίας. Τῆς ἐλευθερίας στὴν πύλα τῆς ἐννοια.

Τὸ ἴδιο αὐτὸ ἰδανικὸν ἐμπνέει καὶ τώρα τὰς δυνάμεις μας στὴν ἔρημον καὶ στοὺς ὠκεανούς. Γνωρίζουν πῶς μόνον ὅταν καταστραφεῖ τὸ πνεῦμα τῆς βίας καὶ τῆς ἀντίδρασης ποῦ ἀντιπροσώπευον οἱ ἐχθροὶ μας, μποροῦν νὰ δημιουργηθοῦν οἱ προὑποθέσεις μιᾶς καλλιτέρας καὶ μιᾶς πύλας δικαίας ζωῆς γιὰ τοὺς λαούς.

Ὁ πόλεμος αὐτὸς προεκτείνεται πέρα ἀπ' τὰ ἐθνικὰ σύνορα τῶν κρατῶν.

Περιλαμβάνει μὲς τὴν προέκτασίν του καὶ τὰ πεπρωμένα τοῦ κάθε ἀνθρώπου ὡς ἄτομο.

Ἐνας ἄγγλος ἐργάτης τραβάει μετὰ τὰς λαβίδες του τὸν χάλυβα ἀπὸ τὴν φωτιά.

Μία νεαρὰ Ρωσοῖδα μέσα στὰ ἐργοστάσια Στακονόβετ. Ἀποδίδει παραπάνω ἀπὸ τὴν ποσότητα ποῦ ἀνέλαβε.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Από την τελευταία έκθεσι του Αμερικανικού Υπουργείου Πληροφόριων αποκαλύπτεται η τεραστία αύξησις της Αμερικανικής πολεμικής παραγωγής κατά τὸ 1942.

Ἡ έκθεσις ἀναφέρει ὅτι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι θὰ ἔχουν συμπληρώσει τὴν κατασκευὴν 50.000 ἀεροπλάνων, 32.000 τάνκς καὶ μηχανοκινήτων πυροβόλων, 17.000 ἀντιαεροπορικῶν πυροβόλων καὶ ὀκτὼ ἑκατομμυρίων διακοσίων χιλιάδων τόννων ἐμπορικῶν σκαφῶν. Οἱ δαπάνες τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν πολεμικὴν παραγωγὴν θὰ φθάσουν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους τὰ 47 δισεκατομμύρια δολλάρια.

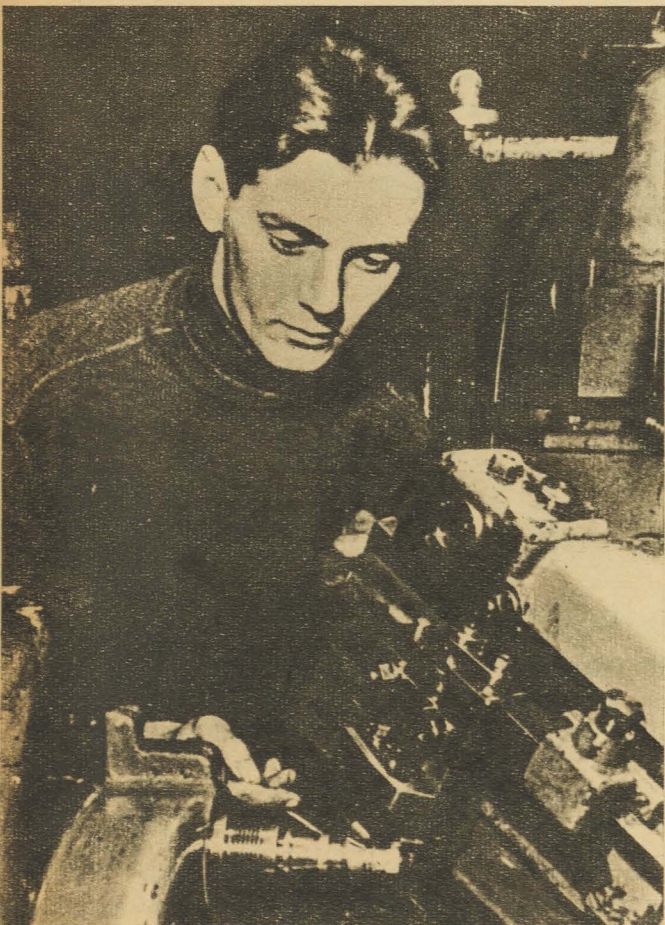
Πρὸ ἑνὸς ἔτους ἀπασχολοῦντο μὲ τὴν Ἀμερικανικὴν πολεμικὴν βιομηχανίαν 7 ἑκατομμύρια ἑργάται. Τὸ προσεχὲς ἔτος, λέγει ἡ έκθεσις, ἀλλὰ 5 τουλάχιστον ἑκατομμύρια θὰ προσληφθοῦν εἰς τὴν πολεμικὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις. Ἡ έκθεσις προβλέπει ὅτι ἡ πολεμικὴ παραγωγή θὰ αὐξηθῆι τὸ 1943 κατὰ 75 %.

Ὅπως ἐδήλωσε τελευταίως ὁ κ. Ντόναλντ Νέλσον, ἀνώτατος ἐπόπτης τῆς πολεμικῆς παραγωγῆς, ἡ παραγωγή τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν μόνον εἰς ἐπιθετικὰ ὄπλα εἶναι τώρα ἴση μὲ τὴν παραγωγὴν ὅλων τῶν κρατῶν τοῦ Ἀξονος μαζί.

Σύμφωνα μὲ τὶς προβλέψεις τῶν Ἀμερικανῶν ἡ πολεμικὴ παραγωγή τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν θὰ εἶναι διπλάσια τῆς παραγωγῆς ὅλων τῶν κρατῶν τοῦ Ἀξονος κατὰ τὸ 1943.

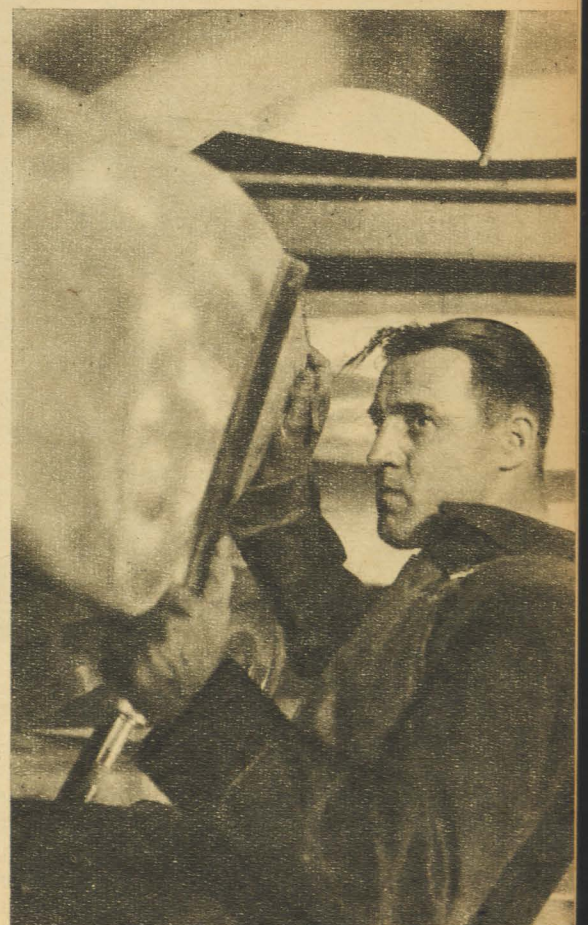
Χιλιάδες ἑργατῶν τῶν ἐργοστασίων ἀεροπλάνων Ντόγκλας περιμένουν τὴν βάρια τους κάτω ἀπ' τὸν ἥλιο τῆς Καλιφορνίας μπροστὰ στὸ ἐργοστάσιο.

Ἐνας Ρῶσος μηχανικός. Ἡ καρδιά του σὰ νὰ πάλλει μὲ τὲς κινήσεις τῆς μηχανῆς του.

Ὁ τύπος τοῦ ἄγγλου ἑργάτη ποὺ γνωρίζει κατὰ βάθος τὴν δουλιὰ του. Δοκιμάζει μιὰ κάννη τουφεκιοῦ ὅ πατέρας του ἔκαμνε τὴν ἴδια δουλιὰ στὸν περασμένον πόλεμο.

Ἐνας ἀμερικανὸς εἰδικὸς στὰ ἐργοστάσια ἀεροπλάνων. Συγκεντρώνει τὸ μυαλό του σ' ἓνα πρόβλημα μηχανικῆς.

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΙΛΟΤΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Από αμερικανικό περιοδικό παραλαμβάνουμε τους εξής χαρακτηρισμούς των διαφόρων αεροπόρων.

ΒΡΕΤΤΑΝΟΣ: Ο πιλότος με τη παράτολμη αποφασιστικότητα.

Η τόλμη του βρεταννού πιλότου ξεπερνά κάθε όριο. Πετᾷ με δλους τους κανονισμούς της μηχανικής και δέν διστάζει νά έξαντλήσει ὄλη τὴν ἀντοχή του, καθὼς καὶ τὴν ἀντοχή τῆς μηχανῆς του γιὰ νά φέρει εἰς πέρας τὴν ἀποστολή του. Μολονότι θετικός στις προβλέψεις του, ἀτενίζει τις πιθανότητες μιᾶς ἐπιτυχίας με κάποιον ὀραματισμό. Στὴν ἀποτυχία ἐνὸς σχεδίου ξέρεи νά θέσει εἰς ἐνέργεια ἕνα νέο.

ΕΛΛΗΝ: Ο πιλότος με τὴν ἑξαλλη ὀρητικότητα:

Συνδυάζει πολλές ἀρετές. Ἀψηφᾷ τὸν κίνδυνο στὸν ὑπέρτατο βαθμὸ καὶ ἐννοεῖ νά ἐκτελέσει τὴν ἀποστολή του με ἀπολύτως προσωπική πρωτοβουλία. Παίζει καλὰ τὸ μέρος του ὅταν βρεθεῖ σὲ ὀμαδική ἐπίδρομη ἀλλὰ διακρίνεται κυρίως γιὰ τὴν ὀρητικότητά του στὴν ἀτομική ὀράση.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ: Ο πιλότος με πρωτοβουλία καὶ στυλ:

Ἐξοικειωμένος με τὴν ἰ μηχανική ὁ Ἀμερικανὸς πιλότος εἶναι ἄσσος στὴν εὐστροφία τοῦ πνεύματος καὶ τὸ θάρρος. Συνδυάζει τὴν ἐπιφυλακτικότητα με τὴν τόλμη καὶ ὁ τέλειος ἐπιστημονικός καταρτισμός του δέν τὸν ἐμποδίζει νά εἶναι συγχρόνως καὶ νεωτεριστής. Ἡ φαντασία του δέν δεσμεύεται ἀπὸ τοὺς τύπους καὶ δοκιμάζει νέας μεθόδους πάνω στις παλιές θεωρίες. Εἶναι ἰσχυρὸς μαχητὴς μ' ἑξάσιο στυλ.

ΚΑΝΑΔΟΣ: Ο πιλότος βομβαρδιστής:

Στὴν ἐπιστημονική του κατάρτησι μπορεῖ νά συγκριθεῖ με τὸν ἀμερικανὸ. Δέν φθάνει τὸ ὕψος τῆς τόλμης τοῦ βρεταννοῦ, ἀλλ' ἔχει στὸ ἐνεργητικὸ του σπουδαῖα ρεκόρ βομβαρδιστικῆς ὀράσεως. Φημίζεται γιὰ τὴν ἀντοχή του.

ΡΩΣΣΟΣ: Ο «φυσικός» αεροπόρος:

Ἀπὸ μικρὸς διδάσκεται τὴν ἀεροναυτική καὶ βρίσκεται μέσα στὸ στοιχεῖο του στὸν ἀέρα. Στις ἐπίδρομές του εἶναι θαρραλέος καὶ τολμηρὸς. Χωρὶς νά ἔχει τις ἐπιστημονικές βάσεις τοῦ ἀμερικαννοῦ ξέρεи τί μπορεῖ νά τοῦ ἀποδώσουν οἱ μηχανές καὶ ὁ ὀπλισμός του. Εἶναι ριψοκίνδυνος ἀλλὰ δέν χάνει τὴν ψυχραιμία του.

ΠΟΛΩΝΟΣ: Ο μοιρολάτρης αεροπόρος:

Ὅπως καὶ ὁ Ρῶσσο, ὁ Πολωνὸς εἶναι ἕνας ἀριστοτέχνης χειριστὴς τῆς μηχανῆς. Ἐργάζεται με ψυχραιμία, γνωρίζει τὸ τί μπορεῖ νά κάμει καὶ τί πρέπει νά κάμει καὶ ἀναπτύσει τὴν προσπάθειάν του με πλήρη συναίσθηση τῶν πιθανοτήτων τῆς ἐπιτυχίας. Ἐχει μεγάλο θάρρος καὶ στὴ μηχανική εἶναι περίπου ἴσος με τὸν Ρῶσσο. Ἀποδίδει περισσότερο πάνω στὰ καταδιωκτικά παρὰ βομβαρδιστικά αεροπλάνα.

ΚΙΝΕΖΟΣ: Ο πιλότος τῆς ἀντοχῆς.

Εἶναι εὐφυῆς καὶ ἐργάζεται με αὐτοπεποίθηση. Βεβαίως δέν εἶναι ἑξοικειωμένος με τὰ μηχανήματα ὀπως οἱ ἀγγλοσάξωνες καὶ οἱ γερμανοί, ἀλλὰ καθὼς εἶναι μυστικιστὴς ἔχει στιγμές ἠρωῖσμοῦ. Ἡ ἀντοχή του στις δύσκολες στιγμές εἶναι θαυμαστή καὶ τὸ θάρρος του εἶναι ἐκτὸς συζητήσεως.

ΙΑΠΩΝ: Ο πιλότος τῶν ἐπιθέσεων.

Ὁ Ἰάπων πιλότος δέν ἀπολαύει μεγάλης φήμης. Ἐν τούτοις δέν εἶναι ἀπολύτως ρομπὸτ καὶ δέν στερεῖται τελειῶς φαντασίας, ἀλλ' εἶναι γεγονός ὅτι δέν μπορεῖ νά νεωτερίσει καὶ νά ἀναπτύξει ἀτομική πρωτοβουλία. Εἶναι ὄμως θαρραλέος καὶ ἐνεργεῖ με σκοτεινὸ φανατισμὸ καὶ ἄγρια προσήλωσι στὸ καθήκον. Σπανίως μεταχειρίζεται τὸ ἀξελίπτωτον.

ΓΕΡΜΑΝΟΣ: Ο πιλότος με τὸ θάρρος χωρὶς προσωπικὸ παλμό:

Εἶναι ἀνεγνωρισμένης ἰκανότητος καὶ δέν ὑπάρχει μηχανή, με μυστικά γιὰ τὸ δικό του μυαλό. Εἶναι τολμηρὸς ἀλλ' ὄχι ριψοκίνδυνος ὄσο ἕνας ἄγγλος. Δέν τὰ χάνει μπροστὰ στὸν κίνδυνο καὶ μένει στὴ θέση του μέχρι τέλους, ἀλλ' ὄσοι τὸν ἀντιμετώπισαν στὸν ἀέρα βεβαιώνουν ὅτι τὸ φόρτε τῆς μαχητικότητός του τὸ ἀναπτύσσει μόνον στὴν ὀμαδική ὀράσι.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 28^{ης} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο έορτασμός της έπετείου της 28ης Οκτωβρίου έγινε με τρόπο σεμνό, έπιβλητικό και πρακτικό μαζί στις διάφορες πόλεις των Ήνωμένων Πολιτειών.

Στους 16 όρθοδοξους ναούς της Νέας Υόρκης, την ήμέρα της 28ης Οκτωβρίου μετά την δοξολογία, παρετάθησαν «σπαρτιατικά συσσίτια» στα όποια παρεκάθησαν χιλιάδες έλληνων. Στα συσσίτια αυτά προσφέρθη άντι του σπαρτιατικού «μέλανος ζωμού». Ένα λιτό έλληνικό γεύμα αποτελούμενον από μιά φασολάδα, πέντε έληές και ένα κομμάτι ψωμί. Οι παρακαθήσαντες στο σπαρτιατικό αυτό συμπόσιο έπλήρωσαν από ένα δολλλάριο ό καθένας και τό προϊόν πού άνήλθε σε δεκάδες χιλιάδων δολλαρίων διετεθή ύπερ του Ταμείου της Έλληνοαμερικανικής Έπιτροπής Περιθάλψεως του Έλληνικού Λαού για τό έργον της όποιας έγράψαμε στο προηγούμενο τεύχος του «ΑΕΡΑ».

Ο Πρόεδρος των Ήνωμένων Πολιτειών κ. Ρούζβελτ απέστειλε τό έξης τηλεγράφημα προς τον έν Ούασινγκτων Πρέσβυ μας κ. Κίμωνα Διαμαντόπουλο την ήμέραν της έπετείου :

«Η Έλλάς έδωσε τό παράδειγμα πού πρέπει νά ακολουθήσωμεν όλοι μας μέχρι τελείας έξοντώσεως των άπανταχού βεβηλωτών της άνθρωπίνης έλευθερίας».

Έπίσης ό κ. Τσώρτσιλ απέστειλε τό ένθαρρυντικό του μήνυμα λέγοντας: «Η ήμέρα της έκδικήσεως πλησιάζει».

Στις διάφορες πόλεις οι έλληνικές παροικίες όργάνωσαν συγκεντρώσεις κατά τας όποιας έλαβον τον λόγον διάφοροι ρήτορες έλληνες και άμερικανοί. Μεταξύ των ρητόρων αναφέρεται ότι ύπήρξαν και από τους τελευταίως άφιχθέντας εις την Αμερική, κατόπιν φυγής και πολυμήνων περι-

πειτιών, από την Έλλάδα. Από αυτούς έδόθησαν διάφορες λεπτομέρειες του συνεχιζόμενου στην πατρίδα μας άγώνος κατά της άντιστάσεως. Η δημοσιευόμενη στο παρόν τεύχος του «ΑΕΡΑ» φωτογραφία είναι μιά από τις φωτογραφίες πού παρέλαβον μαζί τους κατά την φυγή.

ΕΛΛΑΣ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Υπό κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΥ

ΤΕΩΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Αρχαία παράδοσις λέγει ότι ό Ηρακλής έστάθη εις τό μεταίχμιον δύο δρόμων — του δρόμου της άρετης και του δρόμου της κακίας. Αφού έδίστασεν όλίγον έπήρε τον δρόμο της άρετης. Μίαν μοιραίαν ήμέραν, την 28ην Οκτωβρίου του 1940 εύρέθη και ή Έλλάς εις τό μεταίχμιον δύο δρόμων — του δρόμου της τιμής και του καθήκοντος και του δρόμου της ύποταγής και της δουλείας. Χωρίς δισταγμόν κανένα ή Έλλάς έμπήκεν άποφασιστικά εις τον πρώτον.

Είναι ή άπόφασις εκείνη πού της έδωκε την σημερινήν θέσιν της εις την ιστορίαν και εις την συνήθειαν των έλευθέρων λαών. Τό Άγγλικόν Υπουργείον των Στρατιωτικών ειχε την έντιμη έμνευσι νά αναθέσθ εις άγγλον συγγραφέα περιωπής, τον Ντάβιντ Γκάρντνερ νά γράψη την ιστορίαν ενός έπεισοδίου του πολέμου με τίτλον «Η έκστρατεία της Έλλάδος και της Κρήτης». Μικρός είναι ό όγκος του βιβλίου αλλά μεγάλη ή έμπνευσις του. Ο συγγραφέας δικαιώνει την άπόφασιν της Μεγάλης Βρετανίας νά βοηθήσθ την Έλλάδα, όπως αι περιστάσεις και τα στρατιωτικά μέσα πού διέθετε τότε της επέτρεπαν. Διπλή ύπήρξεν ή σκέψις ή όποια έβάρυνεν εις την βρετανικήν άπόφασιν. Ητο πρώτον ή πανηγυρική έγγύησις της άκεραιότητος της Έλλάδος πού ειχε δώσθ ή Βρετανική Κυβέρνησις όλίγους μήνας πρωτήτερα. Ητο άκόμη και πρό πάντων ή ήρωική άντίστασις πού ειχε άντιτάξθ ή Έλλάς κατά του επιδρομέως και τα τρόπαια πού ειχε στήσθ ή Έλληνική στρατός επάνω στας χαράδρας της Πίνδου και μέσα εις τας κοιλάδας της Άλβανίας. Διέσπασε τότε τας δυνάμεις της ή Μεγάλη Βρετανία και έχασε την Κυρηναϊκήν δια νά βοηθήσθ την Έλλάδα. Αλλά έκέρδισε κάτι άνώτερον — έκέρδισε την τιμήν διότι εκράτησε τον λόγον της. Αδιάφορον αν τό άμεσον άποτέλεσμα δέν ύπήρξεν ίσον προς την πρόθεσιν της. Ο Άγγλος συγγραφέας όμως εύρίσκει και διακηρύττει ότι τό άπώτερον άποτέλεσμα ύπήρξε σημαντικόν και έδικαίωσε την Βρετανικήν άπόφασιν. Λέγει ότι αι ύποχωρητικά μάχαι του Όλύμπου, των Θερμοπυλών και της Κρήτης έδωκαν εις την Μεγάλην Βρετανίαν καιρόν νά αποκαταστήσθ την επικίνδυνον κατάστασιν πού ειχε δημιουργηθθ εις την Συρίαν, τό Ιράκ και την Περούσιαν. Προσθέτει άκόμη και εξαίρει εκείνο πού έλέχθη ήδη πολλάκις, άλλ' είναι εύφρόνον νά τό άκούσθ κανείς και από τόσον έπίσημον πηγήν, όπως τό Άγγλικόν Υπουργείον των Στρατιωτικών: «Η άντίστασις της Έλλάδος και κατά της Γερμανικής εισβολής μετά την άντίστασιν κατά της Ιταλικής επιθέσεως και αι ύποχωρητικά μάχαι του Όλύμπου των Θερ-

μοπυλών και της Κρήτης έπεβράδυναν την Γερμανικήν επίθεσιν κατά της Ρωσίας δια πολλάς κρισίμους έβδομάδας.

Αφανής ύπήρξεν ίσως ή δόξα της Έλληνικής άντιστάσεως εις τό σημεϊον τουτο. Αλλ' ή Έλληνική θυσία την όποιαν ύπεσιτήριξε ή Βρετανική βοήθεια ήμπόδισε τον Χίτλερ νά φθάσθ εις την Μόσχα προτού τον καταλάβη ό ρωσοικός χειμών. Η θυσία της Ιφιγενείας με όλον τό μεγαλειον της δέν ύπήρξεν άνωτέρα της θυσίας της Έλλάδος, όταν εκράτησε και έσώκωσεν υπερέφανα τα όπλα και εναντίον των Γερμανικών λεγεώνων.

Τοιχογραφία της Μονής του Άγιου Παύλου (Άγιον Όρος) (Αντιγραφή Φωτίου Κόντογλου)

Ο ΠΑΠΑ ΒΑΣΙΛΗΣ

Μιά μέρα συνάντησα τὸ Παπᾶ-Βασίλη, ἐφημέριο μιᾶς μικρῆς ἐνορίας σὲ μιὰ πόλι τῆς Κεντρικῆς Ρωσίας πού ἀπελευθερώθηκε τελευταία ἀπὸ τοὺς Ρώσους σ' ἓνα ξενοδοχεῖο στὴ Μόσχα πού ἦλθε γιὰ ὑποθέσεις τῆς ἐκκλησίας.

Ἦταν ἓνας πολὺ εὐχάριστος γεροντᾶκος, μὲ μεγάλα ψαρά μαλλιά χωρισμένα στὴ μέση.

Ὁ Πάτερ-Βασίλης ἔπινε τσαί μὲ τὸ χωριάτικο τρόπο του ἀπὸ ἓνα πιατέλο πού τὸ ἐκράτουσε μὲ τὰ τρία δάχτυλα τοῦ ἀριστεροῦ του χεριοῦ, ἐνῶ τὸ δεξιὸ ἐκράτουσε ἓνα καλὸ σβῶλι ζάχαρι ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἐδάγκανε πότε - πότε μὲ δόντια δυνατὰ μὰ κιτρινασμένα ἀπὸ τὴν ἡλικία.

Ὁ Πάτερ - Βασίλης ἔζησε κάμποσους μῆνες κάτω ἀπὸ τὸ Γερμανικὸ ζυγὸ κι' εἶχα μιὰ ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία νὰ τὸν κάμω νὰ μοῦ πῆ τις ἐντυπώσεις του, φυσικὰ ὀλιγόλογος, ἢ ἀπαντήσεις του στὴν ἀρχὴ ἦσαν σύντομες μὰ ἐμφαντικές.

— Πές μου Πάτερ - Βασίλη, πῶς ἦταν ἡ ζωὴ κάτω ἀπ' τοὺς Γερμανοὺς;

— Δὲν ἦταν ζωὴ, ἦταν ἴσαρξες μόνο!

— Καὶ ποιά ἦταν ἡ στάσις πού ἐκράτησαν ἡ ἐνορίτες σας ἀπέναντι στοὺς Γερμανοὺς;

— Ὁ Ρώσος δὲν ἔχει ἄλλη στάσις ἀπὸ ἐκείνη τοῦ μίσους γιὰ τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος του.

— Κι' οἱ Γερμανοὶ πῶς μεταχειρίζονταν τοὺς συμπολίτες σας;

— Ἡ στάσις τοῦ Γερμανοῦ ἀπέναντι στοῦ Ρώσο εἶναι πολὺ γνωστὴ. Μόλις ἐμπήκαν στὴ πόλι, ἐκρέμασαν ἀμέσως ὄχι τὸν κατοίκους, ὁποιοὺς εὐρήκαν μπροστὰ τους, μεσ' τὴ πλατεία, μπροστὰ στὴν ἐκκλησιά, γιὰ νὰ φοβερίσουν τοὺς ἄλλους. Τὸ ὄλο ἐκρέμασαν πενήντα δύο ἀθῶες ὑπάρξεις. Ἐκαψαν τὸ ἓνα τρίτο τῶν σπιτιῶν κι' ἔκλεψαν τὸν καθ' ἓνα. Παιδάκια πού τ' ἄρπαζαν οἱ Γερμανοὶ ἀπ' τὰ ζεστά τους κρεβατάκια καὶ τὰ ἔριξαν μέσα στὰ χιόνια, ἐχάθηκαν. Τὰ κακουργήματά τους ὑπερβαίνουν κάθε περιγραφή.

— Ἐλειτουργοῦσες στὴν ἐκκλησία;

— Ναί, ἐλειτουροῦσα γιὰ νὰ δώσω στοὺς ἀστέγους καὶ στοὺς κυνηγημένους σκέπη καὶ καταφύγιο στὸ σπῆτι τοῦ Θεοῦ. Μὰ γρήγορα οἱ Γερμανοὶ ἀξίωματικοὶ καὶ στρατιῶτες ἄρχισαν νὰ ἔρχονται πιδ συχνὰ στὴν ἐκκλησιά τὴν ὥρα τῆς λειτουργίας. Ἐπειτα ἔρχόντουσαν φορώντες πηλίκια καὶ δπλα μὲ μιὰ πρόστυχη ἀγερωχία πού ἐκαταντούσε προσβολὴ στὸ θρησκευτικὸ αἶσθημα τῶν ἐνοριτῶν. Ἐψαυαν τις εἰκόνες, ἐπερπατοῦσαν μ' ἀναισθησία τὴν ὥρα τοῦ κηρύγμα-

τος κι' ἀναβαν τὰ ποῦρα καὶ τὰ τσιγάρους ἀπ' τὰ καντύλια καὶ τὰ κεριά πού ἔκαιαν μπρὸς τὰ εἰκονίσματα.

Δὲν θὰ σᾶς πῶ γιὰ τις ἄσεμνες χειρονομίες πού ἔκαναν στὰ κορίτσια τοῦ χοροῦ. Δὲν ἔδιναν πιά σημασία καὶ προσοχὴ σ' ἐπιπλήξεις καὶ παρακλήσεις. Στὸ τέλος τὸ ποτήρι τῆς ὑπομονῆς μου ἐξεχειλήσε. Μιά μέρα, πού μιὰ παρέα μεθυσμένων Γερμανῶν ἐμπήκαν μέσα στὴν ἐκκλησία, ἐσταμάτησα τὴ λειτουργία κι' ἔφυγα. Ὅλοι οἱ πιστοὶ ἐφύγανε μαζί μου.

Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἐκλείδωσα τὴν ἐκκλησιά κι' ἀποφάσισα νὰ μὴ ξαναλειτουρήσω μέχρις οἱ φύγουν οἱ Γερμανοί.

Ὁ Πάτερ - Βασίλης μ' ἐκύταξε ξανά μὲ τὰ καστανογάλανα μάτια του πού ἦσαν

Ρώσοι κλεφτοπολεμιστὰι λαμβάνουν πληροφορίας ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς.

κρύα σὰν πάγος.

— Καὶ δὲν λειτουρῆσες ξανά;

— Γιὰ λίγο διάστημα, ὄχι. Μετὰ ξανάνοιξα τὴν ἐκκλησιά κι' ἐλειτουρήσα πάλι. Γιατί; Γιατί μ' ἐβίασε νὰ τὸ κάμω ὁ Γερμανὸς Διοικητῆς. Μ' ἐκάλεσε στὸ γραφεῖο του καὶ, χτυπώντας τὸν ὑποκόπανον τοῦ πιστολιοῦ του ἐπάνω στὸ τραπέζι μου ἐδήλωσε πῶς, ἂν δὲν ξενάνοιγα τὴν ἐκκλησιά θὰ ἐκρεμοῦσε δέκα ἐνορίτες μου στὰ κάγκελα τοῦ καμπαριοῦ.

Δὲν μποροῦσα νὰ πάρω μιὰ τέτοια ἀμαρτία στὸ λαιμὸ μου, κι' ἔτσι τοῦ ἀπήντησα πῶς ὑπακούω.

Μὰ γιατί νομίζετε πῶς οἱ Γερμανοὶ ἐπέμεναν νὰ ξαναρχίσω τις λειτουργίες;

Γιὰ δυὸ λόγους. Πρῶτα γιατί εἶχαν μεγάλη ἐπιθυμία νὰ ταπεινώσουν ἓνα Ρώσο παπᾶ πού ἐτόλμησε νὰ διαμαρτυρηθῆ γιὰ τὴ διαγωγή τους. Δεύτερο, μιὰ τακτικὴ λειτουργία θὰ ἔδειχνε πῶς ἡ τάξις εἶχε ἀποκατασταθεῖ τέλεια σὲ μιὰ κατεχομένη πόλι.

Ὁ Πάτερ - Βασίλης ἐγέλασε ξερά.

— Ὁ Διοικητῆς μάλιστα μ' ἀνάγκασε

νὰ τοῦ ὑποσχεθῶ πῶς θὰ ἐδιάβαζα τὴ λειτουργία ὀλόκληρη, χωρὶς περικοπές. «Ἄκριβῶς ὅπως στὸ παλιὸ Σοβιετικὸ καθεστῶς» ὅπως μοῦ εἶπε ὁ ἴδιος.

— Κι' ὑπάκουσες;

— Ναί, ὑπάκουσα.

Ὁ Παπᾶς ἐσώπασε κι' ἐρούφηξε ξανά ἀπὸ τὸ βαθὺ τοῦ πιατέλλου.

— Ὑπάκουσα, κι' ἐλειτουροῦσα χωρὶς συντομίες καὶ κάθε Κυριακὴ, κατὰ διαταγὴ τοῦ Γερμανοῦ Διοικητῆ, ἔκανα ἓνα μεγάλο κήρυγμα ἀπὸ τὸν ἄμβωνα. Τὸ κήρυγμά μου ἀφοροῦσε ἀποκλειστικὰ θέματα θρησκευτικὰ.

Κάθε Κυριακὴ ἐμιλοῦσα στὸ ἐκκλησιασμα γιὰ τὸν Ἀλέξανδρο Νέβσκη πού ἐκέρδισε τὴ μεγάλη νίκη στὴ Λίμνη Πείπους ἐναντίον τῶν Σταυροφόρων. Τοὺς ἔλεγα πῶς ὁ Ἅγιος Δημήτρης Ντεσκὸτὶ ἐνίκησε τοὺς Τάρταρους στὸ Κουλίκβο. Τοὺς ἐμιλοῦσα γιὰ ἐκείνους πού εἰσβάλανε στὴ χώρα μας, ὑπὸ τις σημαίες τοῦ Ναπολέοντος ἢ κατὰ τὸν τρόπο τοῦ ὁποῖου στὴ Ρωσία εἶναι ἐπίσημη ἐκκλησιαστικὴ γιορτὴ στὶς 26 τοῦ Δεκέβρη.

Τὰ μάτια τοῦ γέροντα παπᾶ ἐσπινθηροβολοῦσαν. Ἐσηκώθη κι' ἄρχισε νὰ βηματίζη μεσ' τὸ δωμάτιο μὲ τὸ βαρὺ κι' στερεὸ βῆμα ἐνὸς νέου. Μολονότι μετρίου ἀναστήματος, ἐκείνη τὴν ὥρα μοῦ ἐφάνηκε γίγας.

— Ναί, πατέρα, ἦσαν χορτάτα κι' ὄμορφα τὰ κηρύγματά σου!

Τ' ἀναπάντεχα καὶ βαρειά αὐτὰ λόγια π' ἀντήχησαν ξάφνου ἀπὸ τὸ βάθος τῆς κάμαρας ἀπὸ μιὰ σπασμένη καὶ γέρικη φωνή, μὲ ξάφνιασαν. Δὲν ἔξευρα πῶς ὑπῆρχε καὶ τρίτο πρόσωπο τόσο κοντὰ μας. Ἐκαθόνταν στὸ φόντο, μὲ τὴ ράχη γυρισμένη σ' ἐμᾶς, χωμένος μέσα σὲ μιὰ ξεθωριασμένη πολυθρόνα, ἓνας Ρώσος γέρω - χωρικός, μὲ καραφλὸ κεφάλι, μ' ἓνα ἀμπέχωνο στρατιωτικὸ καὶ μπότες.

— Ὁ νεκροθάφτης μας, Νικήτας Στεπάνοβιτς, μοῦ εἶπε ὁ Πάτερ - Βασίλης.

Ὁ Νικήτας Στεπάνοβιτς ἦλθε ἀκόμη πιδ κοντὰ. Μ' ἐκύταξε μ' ἓνα ζευγάρι μάτια πού εἶχαν τὸ ἴδιο διαπεραστικὸ καὶ παγωμένο βλέμμα — τὸ ἀγρυπνο βλέμμα τοῦ Ρώσου χωρικοῦ — τοῦ γέρω - παπᾶ.

— Καὶ σὰν ἐκήρυττε ὁ Πάτερ - Βασίλης, μοῦ εἶπε ὁ Νικήτας σοβαρά, οἱ κλεπτοπολεμιστῆς, συναθροίζονταν πίσω ἀπ' τὴν ἐκκλησιά, ἀντάλλαζαν γνώμες καὶ νέα κι' ἐξέδιναν διαταγές. Στὰ ὑπόγεια τῆς ἐκκλησίας ἐτυπώναμε τὴ κλεπτοπολεμικὴ ἐφημερίδα μας. «Θάνατος εἰς τοὺς Γερμανοὺς», κι' ὅταν ἦλθε ὁ κόκκινος στρατὸς τοὺς ξολοθρέψαμε ὄλους πέρα γιὰ πέρα, μ' ἓνα ζευγάρι χειροβομβίδες.

Ὅτε ἓνας Γερμανὸς δὲν ἀπόμεινε ζωντανός, οὔτε ἓνας!

— Ναί, ἐπρόσθεσε ἀναστενάζοντας ὁ Πάτερ - Βασίλης, ὅπως τὸ λέει καὶ τὸ Εὐαγγέλιο — «μάχαιρα δόσης μάχαιρα λάβης!...

Μεταφ. ΑΓΓΕΛΟΥ ΑΝΤΥΠΑ

Πρώτης τάξεως συλλογὴ... Πεταλλοῦδων Μπενίτο!

ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Ἡ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΤΟΥ 1942

Εἰκὼν εὐγενῶς παραχωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Τρικόγλου ἐκ τῆς πολυτίμου Συλλογῆς τοῦ Βυζαντινῆς τέχνης.

Μέρος τοῦ μεγάλου Μωσαϊκοῦ τῆς Εἰσόδου τῆς Μονῆς τῆς Χώρας (Κεχριέ-Τζαμί τῆς Κωνσταντινουπόλεως). Ἡ μικρὰ παραπλεύρως ἐκκλησία ἀποτελοῦσα συνέχεια τοῦ μωσαϊκοῦ εἶναι προσφορά τοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου πρὸς τὸν Κύριον Ἐμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Θ Α Ε Υ Ρ Ε Τ Ε

Πλουσίαν συλλογήν
εἰς χαμηλοτάτας τιμὰς ἀπὸ τὰ ἀρίστης ποιότητος

- Μάλλινα Γιορκαίρ
- Χακί δι' ὑποκάμησα
- Εἶδη διὰ στολὰς
- Ποπλίνας δι' ὑποκάμησα καὶ πιζάμες
- Κρετόνια, ταπέτα κ.τ.λ.
- Ὅλα τὰ εἶδη βαμβακερῶν τοῦ Μάντσεστερ
λευκά, ἔμπριμέ, χρωματιστὰ καὶ ὕφαντά.

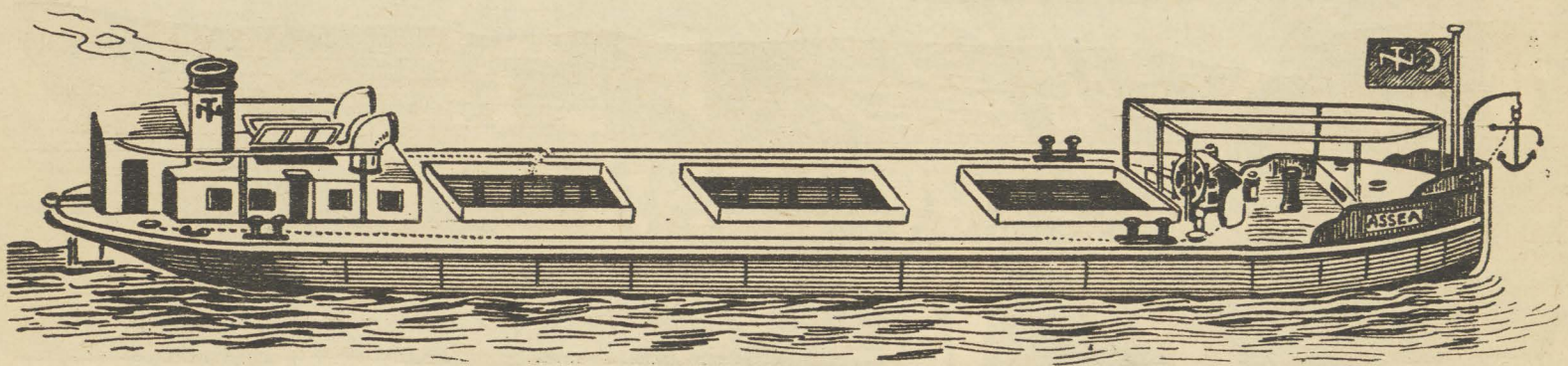
εἰς τοῦ

ΝΤΑΒΙΝΤ ΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΥΙΟΥ

ΚΑΪΡΟΝ, 8, Ὁδὸς Ἀζχαρ, — Ἐμάντ Ἐλ Ντίβ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Ὁδὸς Μοσκὲ Ἀτταρίν
ΜΑΝΤΣΕΣΤΕΡ, Σεποτόουν Στρήτ

THE UNITED EGYPTIAN NILE TRANSPORT CO.

Ἡ ἀρχαιοτέρα καὶ μεγαλυτέρα Ἑταιρία Μεταφορῶν τοῦ Νείλου ἐν Αἰγύπτῳ

ΜΕΤΑΦΟΡΕΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Κατέχουσα 104 φορτηγίδας, ρυμουκὰ καὶ ἀτμόπλοια
νεωτάτου συστήματος

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

4, Ὁδὸς Ἀντλυ Πασᾶ - Κάϊρον

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ: Ἀλεξάνδρεια, Πόρτ-Σάϊτ, Ἰσμαηλία, Σουέζ, Μίνια, Ἀσσιούτ,
Σελάλ, Οὐάντι Χάλφα, Χαρτούμ.